

רחמים מלול: אני מתכבד לפתוח ישיבת מועצה מן המניין. היום יום שני, ט"ז בתמוז תשע"א, 18.7.11, השעה 18:07.

* מועצת העיר מרכינה ראש לזכרו של חבר המועצה שמשון צור ז"ל.

רחמים מלול: חברים, יש לנו בישיבה הזאת 2 חלקים, חלק אחד טקסי והחלק השני הוא יותר מעשי, לדון בנושאים שעומדים על סדר היום. לצערנו, אני חייב לפתוח בטקס המצער יותר, המכאיב יותר, והטקס הוא לזכרו של חבר מועצת העיר שמשון צור ז"ל. אז אני אבקש מכולם לעמוד דקת דומיה לזכרו.

*** דקה דומיה ***

רחמים מלול: אפשר לשבת, תודה. משפחת צור היקרה, שולה והילדים, חברי מועצת העיר ואורחים נכבדים. אני נשאתי במסע הלוויה נאום די ארוך לזכרו של שמשון, אבל גם היום אני אומר מספר מילים, לפני שחברי מועצה נוספים שביקשו להתבטא, גם הם יאמרו את דברם. הערב ישיבת המועצה היא בלי שמשון ז"ל, עצוב מול הכסא המיותם של שמשון, עצוב למשפחה על פטירת האב, הבעל והסבא האהוב והאוהב, והמסור שבנה את הקן המשפחתי לתפארת ולא זכה לראות את הקן הזה בשיא פריחתו, בשיא תפארתו. עצוב לשכנים, עצוב לחברים על מות שכן טוב, חבר קרוב, שניחן ברעות אמיתית, בערבות הדדית, בעזרה לזולת, בדבקות בדרך בה האמין, אך גם ברגישות לכל הסובבים אותו. עצוב לי אישית, לחברי מועצת העיר, לעובדי העירייה, על הסתלקותו ללא עת של חבר לעשייה, חבר לשליחות הציבורית, אשר בשמה כולנו כאן.

שמשון ז"ל, ידע להעריך את הזכות שנפלה בחלקו לכהן כשליח ציבור אמיתי, הרואה את טובת העיר ותושביה בראש מעייניו, והוא מילא את השליחות הזו על הצד הטוב ביותר, בעקביות, בחריצות, באמינות ובישרות דרך. שמשון ז"ל המשיך לבוא לישיבות של הוועדות ושל מועצת העיר, על אף מחלתו, חייבים לציין את זה. היו לו עוד תכניות פעולה רבות, אך למרות האמונה והאופטימיות שפעמו בקרבו, המחלה לצערנו הכריעה אותו, וחיינו נפסקו ונגדעו בשיא עשייתו. שמשון ז"ל ניחן במעשי חסד רבים, מעשים בסתר שרבים לא יודעים עליהם, ובנתינה אין קץ.

אני אישית יכול להודות לשמשון ז"ל על התמיכה, על הפרגון שהעניק לי בתפקידי, ועל שותפות של אמת, למרות שכידוע, דרכינו אך לפני שנה וחצי היו נפרדות. אני בשמכם רוצה להבטיח למשפחה, שאנחנו ננציח את זכרו, אפילו אם נצטרך לשנות קריטריון כזה או אחר של ועדת השמות. אני רוצה לחזק את המשפחה היקרה. תמשיכו להיות חזקים. תודה רבה. מספר חברים ביקשו לשאת דברים. שאול, בבקשה.

שאול ליבי: אולי אני אמשיך את הקו של ראש העיר. באמת, אי אפשר לעכל שמשון חברנו לא איתנו, גם פה בישיבת מועצת העיר. שמשון ואנוכי היינו חברים המון-המון שנים, לימים גם שכנים, כ-12-13 שנה. יחד עם עוד חברים טובים, הקמנו בשכונת היובל בית כנסת לתפארת. אחרי האבל הכבד והקשה שעבר עלינו, היתה לי הזכות גם להיות יום-יום שם עם המשפחה היקרה, עם הילדים, הבנות, הנכבדים, החתנים והכלות.

וכמו שציינתי שם, בשבת חתן של מור הבן, שהתחתן, חגגנו בבאר שבע, וזה עד היום חקוק לי בלב, בראש ובנשמה, כאשר שמשון היה כבר בשיא המחלה, וידענו על זה. אבל לראות את שמשון בשבת חתן של הבן שלו, בשמחה כזו מיוחדת, ושהחברים והמשפחה מפרגנים מסביב – אני לא זוכר את שמשון מימיי.

אחד הדברים המופלאים שהיו בשבעה, מעבר להמונים, מעבר להלוויה שלא ראינו כמוה, וידעתי שלמשון יש חברים מכל קצוות הארץ, וידעתי, כמו שציין ראש העיר, שמשון ניחן בנתינה מיוחדת, כי הוא ידע מאין הוא צמח. אבל את הכמות והאיכות, ואמרת את זה גם באבל, שלי גם היתה הפתעה לגלות שהנדיבות והנתינה, כמו שציינתי אז, מקצה הארץ ועד קצה הארץ. כזה היה שמשון.

אני אקצר, וכמו שציין ראש העיר, שבאמת ננציח את שמשון, כי מגיע לו. אני זוכר את הישיבה האחרונה שהיתה לנו בוועדת התנגדויות, היא היתה קצת סוערת, וזה היה בסך הכל 3 שבועות... שמשון הלך מאיתנו. אנחנו נמשיך להיות החברים גם עם המשפחה, נחזק את שולה והילדים, תמשיכו את הדרך שלו, כי היא היתה דרך אמיתית. אנחנו גאים שהיינו חברים שלו מקרוב ונמשיך להיות אתכם. תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.

רחמים מלול: תודה, שאול. לואיס בר-ניר, בבקשה.

לואיס בר-ניר: אני לא יכול להגיד שאני חבר של שמשון שנים רבות. אני הכרתי אותו קצת לפני הריצה למועצה והכרתי אדם מרשים, פגשתי את עידן הבן שלו. ובמהלך השנים כאן במועצה, שיצא לנו לקיים מספר שיחות כאן ושם, לפני ועדה, אחרי ועדה, במהלך ועדה, הדבר שהכי הרשים אותי היה הצניעות של שמשון. ולמשון היה כל כך הרבה על מה להשווץ, על מעשיו, על פועלו, על משפחתו. זה לא התבטא בשום דבר שהוא אמר. הוא דיבר בעובדות, בלי לצייר דברים, בלי להלל דברים, בלי להציג דברים מעבר... שזה נדיר אצל אנשים שעוסקים בפעילות ציבורית. והדבר הזה הדהים אותי והשפיע עליי וגרם לי להעריך אותו בצורה בלתי רגילה. וזו הנקודה שאני רציתי לבקש, כי אני יודע שהרבה... דברים, ואני בטוח שהמשפחה החזקה תמשיך ותתמודד ואני מאחל להם רק טוב.

רחמים מלול: תודה, לואיס. חנניה, בבקשה.

חנניה וינברגר: אדוני ראש העיר, חברי מועצת העיר, משפחת צור, שולה, גיא, דנה, מור, עידן. נמצא איתנו גם פרופ' זכריה מדר, המדען הראשי של משרד החינוך, ותושבים נכבדים. צור שמשון ז"ל, פועלו תמים. לא מרובת ימים היתה היכרותי את מר שמשון צור, אך ההיכרות במשך תקופה קצרה של מספר שנים, היתה לבבית ומעמיקה.

היכרותי הראשונה עם שמשון ז"ל, היתה לאחר הירצחו של ראש הממשלה מר יצחק רבין ז"ל. היו אלה ימים בהם השתוללה הסתה פרועה, והאשמות שלוחות רסן כנגד הציבור הדתי הציוני הלאומי. רבים מבין ציבור זה, שנושאים כיפה סרוגה קטנה, ובעיקר מי שחבש כיפה סרוגה יותר גדולה על ראשו, נחשד כמעט אוטומטית ובפרהסיה, כמי שהוא חבר פעיל במחתרת שזממה והיתה שותפה לתכנון ולביצוע רצח נפשע ונתעב זה.

בימים ההם החלטתי להפיץ ברבים סטיקר הקורא לאחדות ולסובלנות. מאחר ואין ולא היו לי אמצעים כספיים לבצע ברבים ולהפיץ ברבים את הסטיקר, המליצו לי שאפנה למספר אישים וביניהם מר שמשון צור, בעל חברת בנייה ד.ש.מ. נפגשתי עמו במשרדו, ונענית על ידו בעין יפה. הודיתי לו אז וגם עכשיו, תודתי נתונה לו. כאן הצטלבו דרכנו וכאן החלטה וצמחה ידידותנו.

ידידות זו התעצמה מעת שמשון צור נבחר לכהן פאר כחבר מועצה בעיריית רחובות, כפעיל ציבור, כמשפיע ומעצב על ניהול העיר. תחילה באופוזיציה, ולבסוף בקואליציה, בתחום שידענותו, מקצועיותו המגוונת וניסיונו הכלכלי רבים ומוכחים: תחום הבנייה, פיננסי ובינוי, תמ"א 38 ועוד.

שמשון צור, לבית מהצרי, יליד כפר גבירול, שם משפחתו המקורי רומז על מצבה הכלכלי של משפחתו. שמשון נולד במשפחה שהיתה במצב של מיצר ומצוקה, משפחתו היתה קשת יום. בריאיון שנתן לאחד המקומונים פעם, תיאר את מצב

המשפחה במישור הכלכלי בימים ההם, שלאחר קום המדינה. האם היתה מרטיבה בתה את הביסקוויט ומורחת בו את הלחם שהוא אכל בבית הספר בו למד. ואילו את הבננה האם חילקה ל-4 חלקים שווים, ונתנה אותם ל-4 ילדיה. זו היתה הכפית הקטנה, וזה היה זהב הביסקוויט, זאת היתה... בימים האלה. זכרונם וטעמם של הימים ההם לא פגו אצלו, והם ליוו אותו גם בימים שרווח לו. בימים שרווה הרבה נחת ורדה גם לא מעט דבש.

שמשון היה בעל מלאכה ומקצוען. איש של יוזמה ותושיה, הגיע למעמדו בזכות עצמו, בזכות החזון האישי שהנחה אותו, החריצות בה נהג, הדבקות בה התמידות, בצמידות, בביצוע, בנחישות להשגת היעד, במילוי המשימה ובמיצוי המטרה. הוא בנה הכל ב-10 אצבעותיו, התחיל מלא כלום והגיע לגדולות. הקים את חברת ד.ש.מ בע"מ, חברת בנייה המנוהלת על ידו ועל ידי אשתו ובני משפחתו בהצלחה רבה.

שמשון עשה חיל רב בעבודתו ובעסקיו. צבר הון מסוים, רדה מעט דבש בחייו, אך ממתיקותו של דבש זה הוא השביע גם לרעבים ולקשיי יום, לנזקקים ולחסרי כל. הוא קיים בעצמו את הפסוק "ומצור דבש אשביעך". בחומש בראשית נאמר "ויהי בונה עיר, ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך". אישית פירשתי זאת שהיסוד של בניין עיר הוא החינוך. שמשון ז"ל פירש פסוק זה כפשוטו. יצק בו משמעות ריאלית של אבן וברזל, והטביע בה כך את חותמו על העיר, כראשון הבנאים בתקופה המודרנית או החדשה בעירונו, בבנותו שכונות חדשות וחדשות, הלא הן שכונת נווה-אבנית, שכונת מור, שכונת מקוב.

הוא פרש את כנפי פעילותו אל מחוץ לעירונו לנווה אפק, גם גילה בה אפיקים חדשים, לראש העין ולפתח תקווה, בהן בנה פרויקטים שונים הכוללים מאות יחידות דיור ומרכז תעשייה תאומי עידן. יציאתו מן העיר היה בה משום מניעת לזות שפתיים מחד ומשום יציאה למרחב. כבר הוזכר כאן, היה ממקימי בית הכנסת, שחר היובל, ולחלק מיצירותיו קרא בשמות ילדיו, שכונת מור ותאומי עידן.

אבא שמשון היה איש משפחה למופת, כך מעידים עליו רעייתו וכל ילדיו וצאצאיו. אך יותר מכך מעידים זאת ילדיו וחבריו הרבים על אהבתו הגדולה לרעייתו, לילדיו ולצאצאיהם. בכל דרכיו, התנהלותו, פעילויותיו, שולה אשתו תיבדל לחיים ארוכים, מלווה אותו, שותפה עמו בעצה, ביצירה, בעבודה. בו זמנית, הבן הבכור גיא, מוכשר על ידו להמשיך יחד עימו גם בעתיד את מלאכת היצירה של בניין הארץ לרוחבה ולאורכה. גיא, אתה נכנס עכשיו לנעליו הגדולות של אביך ז"ל יחד עם האמא ויתר בני המשפחה, האח והאחיות.

אך יותר משהינך נכנס לנעליו הגדולים, הנך נכנס עתה בעל כורחך, בעל כורחכם, גם לראשו הגדול והיצירתו. שאו ברכה והצלחה והמשכת הבנייה ברחבי הארץ. תבורך, תבורכו ותתנחמו. לגביכם, האמירה "בבניין הארץ תנוחמו" איננה בגדר הצהרה מילולית ומליצה, אלא לובשת משמעות ממשית וריאלית.

שמשון ז"ל היה אדם גבה קומה ואיש אמיד, בדרך כלל, אם כי יש יוצאי דופן והם מועטים, איש עשיר מעריך את זולתו בהתאם למידת עושרו ונכסיו. שמשון לא גבה ליבו ולא רמו עיניו, הסתכל בעיני העשיר והעני בגובה העיניים, לא התנשא מזה, ולא התבטל בפני עשירים ו... לא אחת בדיוני המועצה או בדיונים שהתקיימו בוועדות העירייה, לא הלך בתלם. הלך אחר האמת שבלבבו ולאן שמצפוננו ניווט אותו, היה נחוש בעמדותיו ובהחלטותיו.

צור הנחיל מורשת של לכידות, גאווה משפחתית ומורשת של בניין ויצירה שבעצם הם מפעל חייו. מורשות אלה, התנהלו תוך ועל יסוד יושר אישי ויושרה ציבורית. מעשה ידיו של עצמו, הם הנצחותיו שלו, ובחיי עצמו. אנו חברי המועצה, נשתדל כך אני מקווה, לכבד זכרו בהשתתף פעילותנו הציבורית על אדני ההגינות האישית והיושרה הציבורית.

בגין פטירתו של חבר המועצה שמשון צור, ייכנס עתה לכהן כחבר מועצה מר גבי

גולן. מי ייתן ותדבק במילותיו, בדרכו וביושרו הציבורי של המנוח. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

רחמים מלול: תודה. אמיר.

עו"ד אמיר ירון: אני מצטרף לדמעות שלך, רחמים. כולנו מבכים את הליכתו בטרם עת של ידידנו שמשון צור. אני לא מהוותיקים שהכרתי את שמשון לאורך שנים. אני הכרתי את שמשון מפרק החיים סביב השולחן הזה, ממערכת הבחירות, לא יותר מאשר שנתיים וחצי. וגיליתי אדם גדול, אדם שאנחנו מסתכלים עליו, אנחנו כולנו עומדים פעורי פה.

ואני רוצה לומר שנחרתו בעיניי ובזכרוני כמה תמונות מהדהדות, שאולי סימלו יותר מכל את דרכו של שמשון. שמשון הפקיד להגיע לכל ישיבות המועצה לכל ישיבות הוועדות. הוא הגיע לישיבות כשהוא היה חולה, ואנחנו האמנו כולנו שהוא יתגבר על המחלה. היתה לנו תחושה שהמחלה לא יכולה להכריע אדם כזה. אסור שתכריע אדם כזה. הוא עשה את העבודה כאן במסירות כל כך גדולה, נאבק במחלה כאילו אין מחלה, כי הוא ידע שהוא חייב להשתתף, בכל ישיבות הוועדות. ולא רק להגיע לאירועים הגדולים, אלא הוא דאג לפרט, והוא ראה בפרט את עיקר ייעודו, בתושב העיר, וכנציגו בכל הישיבות השוטפות שהיו כאן במועצת העירייה. והנוכחות שלו תמיד היתה בולטת. זה לא עוד חבר מועצה, זה לא רק האדם הגדול ויפה התואר, אלא אדם שידע להוביל מהלכים, לקבל החלטות.

ואולי הדבר הכי חשוב, שבא לידי ביטוי בישיבות המועצה ובוועדות השונות, זה שפיו וליבו היו שווים. לא היו שום אינטרסים. הוא ידע שהוא צריך אך ורק לייצג את הציבור של התושבים כאן בעיר הזאת, וזו היתה גדולתו. כי מבחינתי הוא היה חבר מועצה לדוגמא, ולכולנו, כל חברי המועצה, יש גם מה ללמוד בהמשך הדרך.

תכונה אחרת, שאני מניח נחרתה בזיכרון של כל אחד מאיתנו, זו התמונה של השמחה הגדולה בחתונה, שמחה אדירה. וידענו שהוא חולה, וחשנו כולנו כמה מגיעה לו השמחה הזאת. זה הדביק את כולנו. וקיווינו שהשמחה הזאת תלווה אותו לכל אורך הדרך, כי השמחה של המשפחה היתה השמחה האמיתית שלו. אין שמחה אחרת. זאת כל ההווה שלו כאיש המשפחה. וכולם דיברו על ההווה שלו ועל האהבה שלו אין קץ למשפחה.

הוא היה אדם לדוגמא. אני רוצה להזכיר פה דבר שאני ראיתי באופן אישי. כשראש העירייה הודיע שהוא הולך לניתוח, הוא כינס אותנו כחברי מועצה וכחברי הנהלה, והסביר את תקופת היעדרותו הצפויה. בתום ההודעה שהיתה קשה לכולנו, אני ראיתי את שמשון ניגש לרחמים, ומחזק את ידו, מנשק אותו ומחזק אותו לקראת הניתוח. זה היה מעמד מרגש, אני לא יודע כמה אנשים ראו את זה. אני מניח שגם אתה, רחמים, זוכר את המעמד הזה. זה היה מעמד מאוד מרגש, לראות אדם חולה, שנאבק ויודע את החוויה של המחלה, מחזק את ראש העירייה שלנו.

ורק נזכור שלפני כשנתיים היינו במערכת הבחירות, ושם היריבות היתה בשיאה. אבל הגדולה של שמשון, שלצד המאבק הפוליטי הוא ידע לשים את הדברים הטפלים בצד וללכת לעיקר. כי העיקר זה היה תושב רחובות, והשליחות שהוא מילא כאן בבית הזה. ואני רוצה לומר, לפחות מבחינתי זה אובדן אדיר, של חבר יקר, של הציבור ברחובות. ולפחות לבטא תחושה שלי, חבר יקר, שמשון צור ידידי, אתה חסר לי ואתה חסר לכולנו.

רחמים מלול: תודה. הרצל.

הרצל טובלי: חבר יקר מאוד, שמשון צור ז"ל, היה לי חבר אמיתי. איש משפחה, אחראי ורציני, רחב לב, אחד שיודע להבדיל בין טוב לרע והעריך את החיים מאוד-מאוד. הוא ישב כאן לידי, הייתי מתייעץ איתו תמיד. והוא

משמש לי מודל לחיקוי באהבת המשפחה והחברים. הוא יחסר לי מאוד. אני כבר מתגעגע אליו. אני לא אשכח אותו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

רחמים מלול: תודה. עוזי.

עו"ד עוזי סלנט: ההיכרות שלי עם שמשון לא היתה ארוכה ורבת שנים. אנחנו הכרנו לפני מערכת הבחירות, 3-4 שנים, והחלטנו לגבש יחד תהליך של פעילות, ולנסות להצליח ולהיבחר לראשות העיר ולהרכיב את מועצת העיר. כמובן שכולנו יודעים שהמטרה הזאת לא הושגה.

ושמשון למעשה, כשאני שאלתי אותו פעם, ישבנו ושוחחנו, ושוחחנו הרבה מאוד לפני הבחירות, היתה בינינו היכרות קצרה אמנם, אבל הייתי נוהג לבקר אותו בביתו ולשוחח על נושאים שונים, ובין היתר על נושאים אישיים. וככה בשיחות נפש, שאלתי - מה אנחנו צריכים את הפוליטיקה? למה לנו להיכנס לתוך התהליך הזה, שהוא תהליך קשה, שהוא תהליך שמלווה תמיד במאבקים ותמיד באיזה שהם אירועים שהם לא תמיד נעימים.

ואז הוא אמר לי - תראה, הרי לשם מה נולד האדם? הכי כל אחד מאיתנו נועד לו איזשהו תפקיד, איזשהו ייעוד. אם אנחנו לא נעשה יחד את מה שאנחנו חושבים שנכון לעשות כדי לתת משהו מעצמנו לזולת. וזאת למעשה המטרה, וזה למעשה האידיאל שמאחוריו אנחנו התקבצנו שנינו, והחלטנו לרוץ יחד ולהיכנס לתוך התהליך הפוליטי שאיננו פשוט.

אם אני יכול בהתרשמות הקצרה מאוד שלי משמשון עליו השלום, באמת שנים בודדות, אי אפשר היה שלא להבחין קודם כל ברצינות שלו, ואני לא מכיר הרבה אנשים שמקבלים החלטה והם נחושים לממש את החלטה עד תום. שום ויתור לכל אורך הדרך. הדבקות והנחישות, אני לא מכיר הרבה אנשים שיכולים להציג תכונות כאלה ועמידה בהן. זה לא מספיק להיות נחוש, זה לא מספיק להיות דבק במטרה. חשוב מאוד איך ליישם. והוא ידע לעשות את העבודה. כך הוא עשה בביתו, כך הוא עשה בחברתו, והוא בנה את עצמו בעשר אצבעותיו. מעט האנשים שאני לפחות מכיר, שהתחילו בנקודת המוצע שלו והגיעו לאן שהוא הגיע.

ואת זה אדם לא יכול לעשות לבדו. זאת עבודה שהוא צריך לדעת שמשפחתו עומדת מאחוריו. והוא הגיע לאן שהוא הגיע, והוא יכול היה להעניק למשפחתו ולהחזיר לה את החוב הגדול שהוא חב לה בגין כל אותן השנים שדחפו אותו ועמדו מאחוריו. וזאת משפחה שהייתי מאחל לכל משפחה להיות משפחה אחודה, אוהבת, תומכת זה בזה, ויודעת מה ואיך צריך לעשות ואיך להתקדם.

בקדנציה הזאת של העירייה, של המועצה, החליט שמשון ללכת בדרך אחרת, וזאת לא משום שהוא היה איזשהו אוונגרד, הוא היה איש מעשה. הוא הבין והוא החליט שהוא לא מוכן לשבת במועצת העיר, הוא לא רוצה להיות באופוזיציה, הוא רוצה לתרום מהידע שלו, הוא רוצה לתרום מעצמו, הוא רוצה להנחיל חלק מהאישיות של שמשון צור לתושבי העיר.

הוא נפגש עם ראש העיר והחליט להיכנס לפעילות וקיבל את תיק תמ"א 38, שזאת אחת המשימות. אם יש משימה אחת במדינת ישראל, שאפשר לומר, בין יתר המשימות כמובן, כמובן שישנן עוד, שיש לה חשיבות עליונה - זו תמ"א 38. אנחנו יודעים לקראת איזו מלחמה אנחנו הולכים, אנחנו יודעים מה צפוי לנו, ראה עוטרף עזה. תמ"א 38 זה הסיכוי היחיד שיש לתושבי המדינה, ובוודאי גם לתושבי רחובות, כדי לבצע מיגון בבתיהם לקראת הבאות. והוא לקח על עצמו את העניין הזה, ולצערי הרב, ולצער כולנו, עקב מחלתו, לא יכול היה לקדם את הפעילות בתחום הזה, ועל כך כולנו מצטערים.

אני לא יודע באיזה מילים אפשר להיפרד משמשון. אני רק רוצה לומר וחשוב לי לומר, בעיקר למשפחה, היה לכם ראש משפחה נפלא, אדם נחוש, מחליטן, שמכיר את דרכו ויודע מהי דרכו, ואני ממקווה שהוא הצליח להנחיל לכם את הדרך

שהוא התחיל בה. ואני מאחל לכם שתמשיכו בדרכו, ותמשיכו להיות קרובים זה לזה, לתמוך זה בזה ובכך נתנחם. יהא זכרו ברוך.

רחמים מלול: תודה, עוזי. ולפני שנציג המשפחה גיא יאמר את הדברים בשם המשפחה, אחרון הדוברים מבין חברי המועצה, חבר מועצה חדש יחסית, גבי גולן, שמן הסתם הייתי רוצה להיכנס להיות חבר מועצה בנסיבות לגמרי אחרות, אבל זה מה שנגזר, אז בבקשה.

גבי גולן: לשמשון ז"ל ולי, יש ילדות משותפת. גדלנו בית ליד בית, למדנו באותו בית ספר, בית ספר מורשת בכפר גבירול. לימים עברנו דירה, ואז הלכנו לגור אנחנו ליד אשתו שולה שיושבת פה. עם נישואיהם של שמשון ושולה, הם אמנם עזבו את השכונה, אבל תמיד כששאלו אותו איפה הוא גר, הוא אמר 'בכפר גבירול, אבל זמנית רח' החצב ברחובות'.

שמשון בנה בכפר גבירול את מרכז הגיל הרך שיהדות טורונטו תרמה. וזה היה בשבילו פרויקט דגל, הוא לקח את זה בשיניים. המנהלת דיברה איתי לפני כמה ימים ואמרה לי שגם אחרי 7,8 ו-10 שנים של הבנייה, שהיתה מתקשרת אליו כשיש בעיה, הוא היה שולח אנשים והיה מתקן. הוא ראה בזה את התרומה שלו לטובת שכונת כפר גבירול.

אני אמנם היום נמצא פה, אני גאה להיות חבר מועצה, אבל מתוך צער, ואני מקווה שאני אהיה ראוי לזה, ושתהא נפשו צרורה בצרור החיים, של שמשון ז"ל.

רחמים מלול: תודה, גבי. בהצלחה. גיא, בבקשה.

גיא צור: אני רוצה להודות לראש העיר ולכל חברי המועצה על התמיכה, על העזרה שקיבלנו מכם המשפחה. באותה הזדמנות ובאותה נשימה גם לבקש את הבקשה מכל אחד ואחד מכם, וגם ממך ראש העיר, לעזור לנו להנציח את זכרו של אבא ולא לוותר. כל עזרה שתצטרכו בכל צורה, אנחנו לרשותכם כולם. אני רוצה לאחל הרבה הצלחה לידידנו גבי גולן שנכנס לתפקידו בשם כל המשפחה, ומקווים שתמשיך את הדרך שהתווה אבא. ושוב, תודה רבה לכולם.

רחמים מלול: משפחת צור, שניפגש בשמחות. חברים יקרים, שבוע הבא ביום חמישי טקס האזכרה של ה-30 בבית העלמין ולאחר מכן בבית.

* הצטרפותו של ח"מ גבי גולן לוועדות במקומות של שמשון צור ז"ל.

רחמים מלול: מעניין לעניין באותו עניין, אני רוצה להודיע למועצת העיר שחבר המועצה גבי גולן ייכנס לאותן ועדות שבהן היה חבר שמשון צור. לפי הפירוט הבא: ועדת המשנה לתכנון ובנייה, ועדת שימור אתרים, ועדת מכרזים, ועדת תמיכות ומענקים, ויו"ר הנצחת זכרם של נרצחי הטרור. כל זאת עד לסיכום בינינו באיזה תחום ירצה לעסוק גבי גולן, שהודיע לי שהוא מצטרף לקואליציה ולהנהלת העיר. אז גבי, תודה ובהצלחה.

* מועצת העיר מקדמת בברכה את פרופסור זכריה מדר על מינוי לתפקיד המדען הראשי של משרד החינוך.

רחמים מלול: חברים, נעבור למשהו יותר משמח. יש לנו היום את